

กวนทีสุก

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กระทรวงอุตสาหกรรม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โทร. ๐ ๒๒๐๒ ๓๕๘๓

ที่ อก ๐๕๐๔/ว ๒๓๙๐

วันที่ ๓๐ พ.ย. ๒๕๖๐

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินงานการจัดเก็บรายได้ค่าภาคหลวงแร่

เรียน อุตสาหกรรมจังหวัดทุกจังหวัด

ตามที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ได้ตรวจสอบการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ค่าภาคหลวงแร่ และการตรวจสอบการทำเหมืองของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด จำนวน ๗ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา นครสวรรค์ นครศรีธรรมราช ลำปาง ตาก สุราษฎร์ธานี และจังหวัดสระบุรี และสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต จำนวน ๕ เขต ได้แก่ สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต ๑ และเขต ๓-๖ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๙ โดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๑๖/๔๑๐๐ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๐ แจ้งว่า จากการตรวจสอบการดำเนินงานการจัดเก็บรายได้ ตรวจสอบว่าการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่และการควบคุมตรวจสอบการประกอบกิจการเหมืองแร่ไม่เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบที่กำหนด ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีข้อเสนอแนะให้ทบทวนแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจสอบกำกับดูแลการชำระค่าภาคหลวงแร่ การกำกับตรวจสอบการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ให้นำข้อมูลรายงานต่าง ๆ เชื่อมโยงความสอดคล้องของปริมาณการผลิต ปริมาณการจำหน่าย และการรับชำระค่าภาคหลวงแร่ พร้อมทั้งกำกับให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดรับชำระค่าภาคหลวงแร่ให้เป็นไปตามระเบียบและแนวทางปฏิบัติที่กำหนดไว้ นั้น

กระทรวงอุตสาหกรรม พิจารณาแล้ว เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ค่าภาคหลวงแร่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อเป็นการรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ โดยให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทุกจังหวัด ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกัน ดังนั้น จึงขอให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทุกจังหวัด ดำเนินการโดยเคร่งครัด ดังนี้

๑. ให้ดำเนินการตรวจสอบ กำกับดูแลการชำระค่าภาคหลวงแร่ให้ถูกต้องครบถ้วนก่อนการอนุญาตให้ผู้ถือประทานบัตรขนแร่ออกจากเขตเหมืองแร่ โดยให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการตรวจสอบแร่ผลิตได้ของเหมืองก่อนการอนุญาตให้ขนแร่ออกจากเขตเหมืองแร่ โดยตรวจสอบรายงานการทำเหมือง (พร. ๒๒๔) หรือรายงานการตรวจสอบการทำเหมืองแร่ (พร. ๒๒๕) พร้อมทั้งเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ให้ถูกต้องครบถ้วนตามปริมาณแร่ที่ขนแร่ออกจากเขตเหมืองแร่ โดยให้ตรวจสอบปริมาณแร่ที่ผลิตได้ของเหมืองให้สอดคล้องกับปริมาณแร่ที่ขอชำระค่าภาคหลวงแร่ตามปริมาณแร่ที่ขนแร่ออกนอกเขตเหมืองแร่ รายละเอียดตามแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจสอบ กำกับดูแลการชำระค่าภาคหลวงแร่ ที่แนบมาพร้อมนี้

๒. ให้ตรวจสอบรายงานการทำเหมืองประจำเดือน (พร. ๒๒๔) รายงานการทำเหมืองของวิศวกรควบคุม (พร. ๒๒๘) รายงานประกอบกิจการโรงโม่หิน (พร. ๒๓๕) รายงานประจำเดือนใบอนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครอง (พร. ๕๐๓) รายงานการแต่งแร่ของวิศวกรควบคุม (พร. ๖๐๖) และรายงานการแต่งแร่ประจำเดือน (พร. ๖๐๗) โดยให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทุกจังหวัด ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของรายงานในเบื้องต้น เช่น ตรวจสอบการเชื่อมโยงของข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานเหมืองแร่และความสอดคล้องของปริมาณแร่ที่ผลิตได้กับปริมาณแร่คงเหลือยกมาของเดือนที่ผ่านมา ข้อมูลการชำระ

ค่าภาคหลวงแร่ ...

ค่าภาคหลวงแร่ ข้อมูลการขวนแร่ ความสอดคล้องของเครื่องจักรและคนงาน เพื่อเปรียบเทียบกับกำลังผลิต ในกรณีที่สังเกตความผิดปกติได้ชัดเจน เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทุกจังหวัด ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในรายงานต่าง ๆ ถูกต้องแล้ว ให้ส่งรายงานดังกล่าวข้างต้นให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบพื้นที่ทำการตรวจสอบและวิเคราะห์ทางวิชาการ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการกำกับดูแลการดำเนินการเหมืองแร่และการชำระค่าภาคหลวงแร่ หากสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบพื้นที่ตรวจสอบรายงานดังกล่าวไม่ถูกต้อง สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบพื้นที่ ส่งรายงานคืนสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด เพื่อแจ้งผู้ประกอบการกิจการเหมืองแร่แก้ไขรายงานต่อไป รายละเอียดปรากฏตามแนวทางปฏิบัติการตรวจสอบรายงานประจำเดือนตามหนังสือกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ อก ๐๕๑๑/๒๗๕๐ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ที่แนบมาพร้อมนี้

๓. กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่หินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง โดยให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทุกจังหวัด จัดเก็บจากเหมืองตามปริมาณแร่ที่ขออนก่อนออกจากเขตประทานบัตร ซึ่งให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ครั้งแรกตามที่ผู้ถือประทานบัตรแจ้งความประสงค์ขออนแร่ไปยังโรงโม่หิน แต่ทั้งนี้ปริมาณการขวนแร่ต้องสอดคล้องกับกำลังการผลิตของเหมือง พร้อมทั้งจัดทำบันทึกการขวนแร่จากเขตประทานบัตรตามแบบบันทึกที่แนบมาพร้อมนี้ ให้ผู้ขอลงนามเมื่อได้มีการชำระค่าภาคหลวงแร่ทุกครั้ง เพื่อเป็นหลักประกันว่าผู้ขออนยอมจะชำระค่าภาคหลวงแร่ให้ถูกต้องตามปริมาณแร่ที่ขวนในการตรวจสอบภายหลัง และให้ตรวจสอบความถูกต้องของปริมาณหินที่ชำระค่าภาคหลวงแร่จากการตรวจสอบค่าพลังงานไฟฟ้าของโรงโม่หินที่ใช้ในการโม่หิน โดยให้ประเมินพลังงานไฟฟ้าที่ใช้ในการโม่หิน ๒.๕ หน่วย (Unit)/ตัน เพื่อเปรียบเทียบกับปริมาณแร่ที่ผู้ถือประทานบัตรได้ขวนแร่ไปและได้ชำระค่าภาคหลวงแร่ไว้ และให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่เพิ่มหรือคืนเงินค่าภาคหลวงแร่ตามปริมาณแร่ที่คำนวณได้ตามค่าพลังงานไฟฟ้าของโรงโม่หินที่ใช้ในการโม่หิน โดยเป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่หินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการไว้ชัดเจนแล้ว เพื่อให้การจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่หินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้างเป็นไปด้วยความถูกต้องครบถ้วน มีประสิทธิภาพ และเป็นการรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ จึงขอให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทุกจังหวัด ดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่หินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยเคร่งครัด และให้รายงานการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่หินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง ตามแบบ พร. ๕๐๒ ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทราบเป็นประจำทุกเดือน โดยให้รายงานภายในวันที่ ๑๐ ของเดือนถัดไป พร้อมทั้งให้ส่งค่าพลังงานไฟฟ้าของโรงโม่หินที่ใช้ในการโม่หิน ตามสำเนาใบเสร็จการชำระค่ากระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตรวจสอบการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่หินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง รายละเอียดปรากฏตามระเบียบว่าด้วยการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่หินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๔๕ และแบบรายงานการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ (พร. ๕๐๒) ที่แนบมาพร้อมนี้

๔. สำหรับการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่หินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้างที่นำไปใช้ในกิจการอื่นโดยไม่ผ่านโรงโม่หิน ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่หินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๑๙ โดยกำหนดให้การรับชำระค่าภาคหลวงแร่หินอุตสาหกรรมที่นำไปใช้ในกิจการอื่นที่ไม่ผ่านโรงโม่หิน ให้เจ้าหน้าที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตรวจสอบปริมาณหินก่อนรับชำระค่าภาคหลวงแร่ เพื่อให้การจัดเก็บค่าภาคหลวง

แร่หินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้างที่นำไปใช้ในกิจการอื่นโดยไม่ผ่านโรงโม่หินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทุกจังหวัดดำเนินการ ดังนี้

๔.๑ กรณีผู้ถือประทานบัตรจำหน่ายหินใหญ่ให้ผู้ประกอบการโรงโม่หินรายอื่น หรือบางส่วน นำไปใช้ในโรงโม่หินของตนเอง ให้ประสานกับสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบพื้นที่ เพื่อประเมินปริมาณหินที่ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่จากปริมาณการใช้หินใหญ่ของโรงโม่หินทุกโรงงาน รวมกัน และขอความร่วมมือผู้ถือประทานบัตรติดตั้งเครื่องชั่งน้ำหนักเพื่อชำระค่าภาคหลวงแร่ตามน้ำหนักที่ ชั่งได้ก่อนขนออกนอกเขตประทานบัตร

๔.๒ กรณีผู้ถือประทานบัตรจำหน่ายหินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้างสำหรับ งานก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่ง ร่วมกับการนำหินใหญ่ไปโรงโม่หินของตนเองหรือผู้ประกอบการโรงโม่หินรายอื่น ให้ประสานกับสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบพื้นที่ ประเมินปริมาณหินที่ต้อง ชำระค่าภาคหลวงแร่ตามข้อ ๔.๑ และให้ดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่หินอุตสาหกรรม เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๑๙ โดยเคร่งครัด และให้ประสานหน่วยงานเจ้าของโครงการ ก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งเกี่ยวกับข้อมูลปริมาณหินที่ต้องใช้ในการก่อสร้างของแต่ละโครงการเพื่อนำมา ประกอบการประเมินปริมาณหินที่ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่ของผู้ถือประทานบัตร ซึ่งจำหน่ายหินให้โครงการ ดังกล่าว และขอความร่วมมือในการซื้อหินที่ได้ชำระค่าภาคหลวงแร่ ซึ่งระบุว่าเป็นหินใหญ่หรือหินที่ไม่ได้นำไปไม่ ไปใช้ในการก่อสร้างของโครงการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป

(นายสมบุรณ์ อินทรีย์ชัย)

รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านกำกับตรวจสอบกระบวนการผลิต

แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจสอบ กำกับดูแลการชำระค่าภาคหลวงแร่
(เอกสารแนบท้ายหนังสือกระทรวงอุตสาหกรรม ด่วนที่สุด ที่ อก ๐๕๐๔/ว ๒๓๙๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐)

เพื่อให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุมตรวจสอบการชำระค่าภาคหลวงแร่เป็นไปด้วยความถูกต้อง ครบถ้วน เป็นไปในแนวทางเดียวกัน กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จึงได้กำหนดแนวทางปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

๑. การควบคุมตรวจสอบการทำเหมือง ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตรวจสอบรายงาน การทำเหมือง (พร. ๒๒๔) และบัญชีแสดงการขุดแร่ได้ (พร. ๒๓๒) โดยตรวจสอบปริมาณแร่ที่ผลิตได้ตาม รายงานการทำเหมือง และปริมาณแร่ที่ผลิตได้ตามบัญชีแสดงการขุดแร่ได้ให้มีความสอดคล้องกัน เมื่อตรวจสอบ ความถูกต้องของรายงานในเบื้องต้นแล้ว ให้ส่งรายงานดังกล่าวให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขตที่รับผิดชอบพื้นที่ ทำการตรวจสอบและวิเคราะห์ทางวิชาการ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการกำกับดูแลการ ทำเหมือง

๒. การตรวจสอบปริมาณแร่ผลิตได้ของเหมืองแต่ละแปลง หากมีเหตุสงสัยไม่เป็นไปตาม หลักวิชาการ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบพื้นที่ ไปทำการตรวจสอบ การทำเหมืองเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำเหมืองแร่และปริมาณแร่ที่ผลิตได้ของเหมือง

๓. การรับชำระค่าภาคหลวงแร่ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ (สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด) ดำเนินการตรวจสอบบัญชีแสดงการขุดแร่ได้ (พร. ๒๓๒) หรือรายงานการทำเหมือง (พร. ๒๒๔) หรือรายงานการตรวจสอบการทำเหมืองแร่ (พร. ๒๒๕) โดยให้ตรวจสอบปริมาณแร่ที่ผลิตได้ของ เหมืองให้สอดคล้องกับปริมาณแร่ที่ขอชำระค่าภาคหลวงแร่ก่อนการอนุญาตให้ขนแร่ออกจากเขตเหมืองแร่ พร้อมทั้งเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ให้ถูกต้องครบถ้วนตามปริมาณแร่ที่ขนแร่ออกนอกเขตเหมืองแร่

๔. การกำกับดูแลการชำระค่าภาคหลวงแร่ ให้ดำเนินการ ดังนี้

๔.๑ แร่หินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้างที่ผ่านกระบวนการโม่ บด และย่อยหิน ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่หินอุตสาหกรรมเพื่อ อุตสาหกรรมก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยตรวจสอบความถูกต้องของปริมาณหินที่ชำระค่าภาคหลวงแร่จากการ ตรวจสอบค่าพลังงานไฟฟ้าของโรงโม่หินที่ใช้ในการโม่หิน โดยตรวจสอบตามสำเนาใบเสร็จการชำระ ค่ากระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค กรณีผู้ถือประทานบัตรไม่ยินยอมชำระค่าภาคหลวงแร่ตามผลการ ตรวจสอบการใช้พลังงานไฟฟ้า ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประสานกับสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบพื้นที่ เพื่อทำการรังวัดตรวจสอบหน้าเหมืองเพื่อคำนวณหาปริมาตรหิน ที่แท้จริง และจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ตามผลการรังวัดนั้น

๔.๒ แร่หินอ่อนหรือแร่หินประดับ ให้เรียกเก็บตามปริมาณแร่หิน ดิน ททราย ที่ผู้ถือ ประทานบัตรพึงจะได้จากการทำเหมืองในรอบระยะเวลาหกเดือนที่ผู้ถือประทานบัตรแสดงความจำนงว่าจะ ทำเหมือง และให้เรียกเก็บล่วงหน้าก่อนการทำเหมืองเป็นรายปี ปีละสองงวด โดยให้เรียกเก็บงวดที่หนึ่งภายใน วันที่ ๓๑ มกราคม และงวดที่สองภายในวันที่ ๓๑ กรกฎาคมของแต่ละปี การตรวจสอบการชำระค่าภาคหลวงแร่ โดยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ดำเนินการรังวัดตรวจสอบหน้าเหมืองในรอบระยะเวลาหกเดือน โดยแจ้งผลการรังวัดให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบพื้นที่ เพื่อคำนวณหา ปริมาตรแร่ที่พึงได้จากการทำเหมือง และแจ้งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพื่อเปรียบเทียบกับการชำระ ค่าภาคหลวงแร่ล่วงหน้าของผู้ถือประทานบัตรแสดงความจำนงไว้ และที่ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองได้ปริมาณ ของแร่เพิ่มขึ้นหรือลดลงจากที่แสดงความจำนงไว้ให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่เพิ่มหรือคืนค่าภาคหลวงแร่

ตามส่วนของปริมาณที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงแล้วแต่กรณี การคืนเงินค่าภาคหลวงแร่ให้ใช้วิธีหักกลบหนี้กับการเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ล่วงหน้าในงวดถัดไป ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๕๑ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. ๒๕๐๙

๔.๓ แร่โดโลไมต์ ให้ดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการกำกับดูแลการทำเหมืองแร่โดโลไมต์ ตามหนังสือกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ อก ๐๕๐๔/๔๘๕๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๐ และแร่แคลไซต์ ให้ดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติในการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่แคลไซต์ ตามหนังสือกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ อก ๐๕๑๑/๒๗๔๔ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ซึ่งกำหนดให้ตรวจสอบความถูกต้องปริมาณแร่ที่ชำระค่าภาคหลวงแร่ โดยดำเนินการรังวัดพื้นที่บริเวณที่ผู้ถือประทานบัตรทำการผลิตแร่ในรอบระยะเวลาหกเดือน คำนวณหาปริมาตรของแร่ เพื่อประเมินปริมาณแร่ที่พึงได้จากการทำเหมืองจากปริมาตรของแร่ เปรียบเทียบกับปริมาณของแร่ที่ผู้ถือประทานบัตรได้ขอชำระค่าภาคหลวงแร่ไว้แล้วในรอบระยะเวลาเดียวกัน โดยให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่เพิ่มหรือจ่ายคืนค่าภาคหลวงแร่ตามส่วนของปริมาณที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงแล้วแต่กรณี

๔.๔ สำหรับแร่ชนิดอื่น ๆ นอกเหนือจากข้อ ๔.๑-๔.๓ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตรวจสอบความถูกต้องการชำระค่าภาคหลวงแร่ โดยตรวจสอบปริมาณสำรองแหล่งแร่ที่สามารถทำเหมืองได้ ปริมาณการผลิตแร่ได้ตามรายงานการทำเหมือง และปริมาณแร่ที่ผลิตได้ตามบัญชีแสดงการขุดแร่ได้ให้สอดคล้องกับปริมาณแร่ที่ขอชำระค่าภาคหลวงแร่ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการทำเหมืองแร่และปริมาณการผลิตแร่ได้ของเหมือง ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประสานกับสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบพื้นที่ เพื่อทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำเหมืองแร่และปริมาณแร่ที่ผลิตได้ของเหมือง

กลุ่มบริหารการจัดเก็บรายได้
กองบริการงานอนุญาต
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

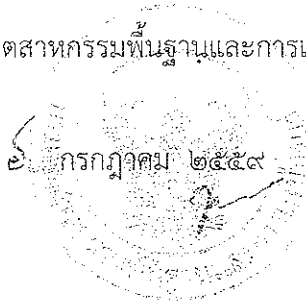
คู่มือ

ที่ อก ๐๕๑๑/สง ๕๐

ถึง สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทุกจังหวัด และสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต ๑-๗

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ขอส่งสำเนาหนังสือ ที่ อก ๐๕๑๑/๒๖๔๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ แจกแนวทางการดำเนินการของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตในการตรวจสอบรายงานประจำเดือน คือ รายงานการทำเหมืองประจำเดือน (พร.๒๒๔) รายงานการทำเหมืองของวิศวกรควบคุม (พร.๒๒๘) รายงานประกอบกิจการโรงโม่หิน (พร.๒๓๕) รายงานประจำเดือนใบอนุญาตมีไว้ในครอบครอง (พร.๕๐๓) รายงานการแต่งแร่ของวิศวกรควบคุม (พร.๖๐๖) และรายงานการแต่งแร่ประจำเดือน (พร.๖๐๗) มาเพื่อทราบตามที่แนบมาพร้อมนี้

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ที่ กม. ๕๖ /๒๕๕๙

เรียน ผอ.สรส./ทก.กม.

เพื่อโปรดพิจารณาลงนาม

(นายดำรงพล เกื้อทิพย์)

วิศวกรเหมืองแร่ชำนาญการ

สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน

กลุ่มกำกับดูแลและมาตรฐานการประกอบการ

โทร. ๐ ๒๒๐๒ ๓๘๙๕ - ๖

โทรสาร ๐ ๒๓๕๔ ๓๕๑๒

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน โทร. ๐ ๒๒๐๒ ๓๘๙๕-๖
ที่ อ.ก.๐๕๑๑/๕๖๕๗ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอรบการตรวจสอบรายงานประจำเดือนเป็นหน้าที่ของหน่วยงานใด

เรียน อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

ตามหนังสือสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ที่ ลป ๐๐๓๓(๒)/๖๑ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๙ สอบถามกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าเจ้าหน้าที่ผู้ที่มีหน้าที่ตรวจสอบรายงานประจำเดือน คือ รายงานการทำเหมืองประจำเดือน (พร.๒๒๔) รายงานการทำเหมืองของวิศวกรควบคุม (พร.๒๒๘) รายงานประกอบกิจการโรงโม่หิน (พร.๒๓๕) รายงานประจำเดือนใบอนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครอง (พร.๕๐๓) รายงานการแต่งแร่ของวิศวกรควบคุม (พร.๖๐๖) และรายงานการแต่งแร่ประจำเดือน (พร.๖๐๗) เป็นเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานใด ระหว่างสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต ๓ เชียงใหม่ กับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง นั้น

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ขอเรียน ดังนี้

๑. รายงานการทำเหมืองประจำเดือน (พร.๒๒๔) รายงานการทำเหมืองของวิศวกรควบคุม (พร.๒๒๘) รายงานการแต่งแร่ของวิศวกรควบคุม (พร.๖๐๖) และรายงานการแต่งแร่ประจำเดือน (พร.๖๐๗) ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดดำเนินการตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องของรายงานในเบื้องต้น เช่น ข้อมูลของประทานบัตร ข้อมูลของใบอนุญาตแต่งแร่ ข้อมูลวิศวกรควบคุม ความครบถ้วนในการกรอกรายการความสอดคล้องของปริมาณแร่ในรายการ ความสอดคล้องของปริมาณแร่ยกมากับปริมาณแร่คงคลังของเดือนที่ผ่านมา ข้อมูลการชำระค่าภาคหลวงแร่ ข้อมูลการขนแร่ ความสอดคล้องของเครื่องจักรและคนงานเมื่อเปรียบเทียบกับกำลังการผลิตในกรณีที่เกิดความผิดปกติได้ชัดเจน เป็นต้น แล้วส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบพื้นที่ ทำการตรวจสอบและวิเคราะห์ทางวิชาการ รวมถึงใช้เป็นข้อมูลประกอบในการกำกับดูแล

เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบพื้นที่ตรวจสอบรายงานแล้ว เห็นว่ามีความถูกต้องครบถ้วน ให้ลงนามรับรองในรายงานที่มีช่องสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบรายงาน แล้วสำเนารายงานเก็บไว้ และส่งสำเนารายงานให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ต้นฉบับรายงานให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด แต่หากเห็นว่าไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้ส่งรายงานคืนสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพื่อแจ้งผู้ประกอบการแก้ไข

๒. รายงานประจำเดือนใบอนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครอง (พร.๕๐๓) ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดดำเนินการตรวจสอบรายงาน หากมีความถูกต้องครบถ้วนให้ลงนามรับรองในรายงานและสำเนารายงานให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่และสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบพื้นที่ แต่หากไม่ถูกต้องครบถ้วนให้แจ้งผู้ประกอบการแก้ไข

๓. รายงานประกอบกิจการโรงไม่หิน (พร.๒๓๕) ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดดำเนินการตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องของรายงาน เพื่อใช้ประกอบการเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ อย่างไรก็ตามรายงานดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการยกเลิก จึงให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแนบสำเนาใบเสร็จการชำระค่ากระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค มาพร้อมกับสำเนารายงานการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ (พร.๕๐๒) ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่และสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบพื้นที่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายชาติ หงส์เทียมจันทร์)

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

บันทึกการขอขนแร่จากเขตประทานบัตร

ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... ผู้ถือประทานบัตรที่
...../..... ผู้รับช่วงการทำเหมืองที่ ตามประทานบัตรที่
..... ชนิดแร่หินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง ที่ตำบล อำเภอ
..... จังหวัด ขอให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ดังนี้

1. ข้าพเจ้าทราบว่าก่อนที่จะมีการขนแร่ออกจากเขตประทานบัตรนั้น ต้องมีการชำระ
ค่าภาคหลวงแร่ให้ถูกต้องเสียก่อน จึงจะถือว่าการขนแร่โดยชอบด้วยกฎหมาย และในการขอขนแร่ตาม
คำขอเมื่อวันที่ ข้าพเจ้าแจ้งความประสงค์ขอขนแร่หินอุตสาหกรรมเพื่อ
อุตสาหกรรมก่อสร้าง สำหรับประทานบัตรแปลงนี้ น้ำหนักจำนวน เมตริกตัน โดยขอ
ชำระค่าภาคหลวงแร่ เป็นเงิน บาท/เดือน

2. เมื่อครบรอบเดือนการชำระค่าภาคหลวงแร่แล้ว หากมีการตรวจสอบพบว่ามี การชำระ
ค่าภาคหลวงแร่น้อยกว่าปริมาณแร่ที่ขน ข้าพเจ้ายินยอมชำระค่าภาคหลวงแร่ให้ครบถ้วน ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ได้
แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าสามารถอุทธรณ์เรื่องปริมาณแร่ที่ขนได้ โดยข้าพเจ้าจะแจ้งเหตุผลที่
ข้าพเจ้าเห็นว่าการเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ที่มีอัตราสูงเกินไปในคำอุทธรณ์ด้วย และเมื่อได้รับแจ้งผลการ
อุทธรณ์จากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แล้ว ข้าพเจ้ายินยอมที่จะชำระค่าภาคหลวงแร่ให้
ถูกต้องครบถ้วนตามผลการพิจารณาอุทธรณ์ต่อไป

ข้าพเจ้าได้อ่านและเข้าใจข้อความนี้ดีแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

(ลงชื่อ) ผู้ให้ถ้อยคำ
(.....)

(ลงชื่อ) หัวหน้าฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐาน
(.....)และการเหมืองแร่

(ลงชื่อ) ผู้บันทึก
(.....)

อำนาจ

ระเบียบกรมทรัพยากรธรณี

ว่าด้วยการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่หินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง

พ.ศ. 2545

ด้วยกรมทรัพยากรธรณีได้ออกประกาศกำหนดราคาเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ประเมินสำหรับเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่หินอุตสาหกรรม ตามกฎกระทรวงออกตามความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติพิทักษ์อัตราค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. 2509 และได้วางแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่หินอุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้างไว้หลายฉบับ สมควรจะได้ปรับปรุงรวบรวมไว้เป็นระเบียบกรมทรัพยากรธรณี เพื่อความชัดเจนในระบบการเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ และการตรวจสอบความถูกต้องของกระบวนการจัดเก็บค่าภาคหลวงของผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กรมทรัพยากรธรณีจึงได้ออกระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกรมทรัพยากรธรณีว่าด้วยการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่หินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง พ.ศ. 2545"

ข้อ 2 ระเบียบให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 14 มิถุนายน 2545 เป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือแนวปฏิบัติอื่นในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ในระเบียบนี้ "ผู้ขอ" หมายถึง ผู้ถือประทานบัตรหรือผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว และให้หมายความรวมถึงผู้รับช่วงการทำเหมืองด้วย

ข้อ 5 การจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่หินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้างให้จัดเก็บจากเหมือง โดยตรวจสอบความถูกต้องของปริมาณหินที่ชำระค่าภาคหลวงจากการตรวจสอบค่าพลังงานไฟฟ้าของโรงโม่หินที่ใช้ในการโม่หิน โดยให้ประเมินพลังงานไฟฟ้าที่ใช้ในการโม่หิน 2.5 หน่วย (unit)/ตัน ตามสำเนาใบเสร็จการชำระค่ากระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ข้อ 6 ในกรณีที่ฝ่ายทรัพยากรธรณี สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ได้รับหนังสือขอชำระค่าภาคหลวงแร่หินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้างจากผู้ขอแล้ว ให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ตรวจสอบการขอชำระค่าภาคหลวงแร่

- ก. ผู้ขอเป็นผู้ถือประทานบัตร ผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว หรือผู้รับช่วงการทำเหมือง
- ข. ชนิด สภาพ จำนวน และน้ำหนักแร่ที่ขอขนและขอชำระค่าภาคหลวงแร่
- ค. ขนแร่จากเขตประทานบัตรใด ไปยังสถานที่ใด
- ง. ระยะเวลาในการขนแร่

(2) จัดทำบันทึกการขอขนแร่จากเขตประทานบัตรตามแบบบันทึกท้ายระเบียบนี้ ให้ผู้ขอลงนามเมื่อได้มีการชำระค่าภาคหลวงแร่ทุกครั้ง เพื่อเป็นหลักประกันว่าผู้ขอยินยอมจะชำระค่าภาคหลวงแร่ให้ถูกต้องตามปริมาณแร่ที่ขอขนในการตรวจสอบในภายหลัง

ข้อ 7 ในแต่ละเดือนให้ฝ่ายทรัพยากรธรณี เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ครั้งแรกตามที่ผู้ขอแจ้งความประสงค์ แต่ทั้งนี้ปริมาณการขนแร่ต้องสอดคล้องกับกำลังการผลิตของเหมือง

ข้อ 8 เมื่อครบรอบเดือนของการชำระค่าภาคหลวงแร่ ให้ฝ่ายทรัพยากรธรณีตรวจสอบปริมาณการขนแร่ที่ได้มีการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ไว้ โดยตรวจสอบจากพลังงานไฟฟ้าของโรงโม่หินตามใบเสร็จรับเงินของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในรอบเดือนที่ผ่านมา ในอัตรา 2.5 หน่วย (Unit)/เมตริกตัน เพื่อเปรียบเทียบกับปริมาณแร่ที่ผู้ขอได้ขนแร่ไปจริง

(1) หากค่าภาคหลวงแร่ที่เรียกเก็บไว้ มีปริมาณน้อยกว่าแร่ที่ผลิตได้จริง ให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่เพื่อตามปริมาณแร่ที่คำนวณได้ในครั้งหลังนั้น

(2) หากค่าภาคหลวงแร่ที่เรียกเก็บไว้มีปริมาณมากกว่าที่ผลิตได้จริง ให้คืนเงินค่าภาคหลวงแร่ตามปริมาณเงินส่วนที่เกิน การคืนเงินค่าภาคหลวงแร่ให้ใช้วิธีหักกลบหนี้กับค่าภาคหลวงแร่ที่จะชำระในเดือนใหม่

ข้อ 9 ในกรณีที่ผู้ขอไม่ได้นำใบเสร็จรับเงินการชำระค่าพลังงานไฟฟ้ามาด้วย หรือไม่สามารถหาใบเสร็จรับเงินดังกล่าวได้ ให้ฝ่ายทรัพยากรธรณีประสานกับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคขอหลักฐานการใช้พลังงานไฟฟ้าของโรงโม่หินนั้นๆ ทันที

ข้อ 10 กรณีโรงโม่หินนั้นใช้พลังงานไฟฟ้าร่วมกับกิจกรรมอย่างอื่น เช่น สำนักงาน บ้านพักอาศัย และอุปกรณ์ต่างๆ เกี่ยวกับโรงงาน รวมทั้งหากพลังงานไฟฟ้าตกหรือดับ จะไม่พิจารณาปรับลดพลังงานไฟฟ้าที่ใช้ในการตรวจสอบปริมาณการผลิตหินเพื่อจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ให้ เพราะการกำหนดพลังงานไฟฟ้าที่ใช้ในการโม่หิน 2.5 หน่วย (Unit)/เมตริกตัน นั้น เป็นพลังงานไฟฟ้าสูงสุดที่ได้ประเมินสำหรับเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่แล้ว

ข้อ 11 กรณีผู้ขอใช้พลังงานไฟฟ้าของโรงโม่หินร่วมกับโรงงานอื่นๆ ที่อยู่ในบริเวณเดียวกันกับโรงโม่หินและใช้มิเตอร์เครื่องเดียวกัน ให้ผู้ขอติดตั้งมิเตอร์ของโรงงานอื่นแยกออกจาก

โรงโม่หิน และคำนวณพลังงานไฟฟ้าเฉพาะมิเตอร์จากโรงโม่หิน แล้วจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ตามที่ได้ตรวจสอบจากพลังงานไฟฟ้าที่คำนวณได้ หากผู้ขออนุญาตขอมติตั้งมิเตอร์แยกให้ส่งเรื่องให้กองรังวัดทำการรังวัดเพื่อคำนวณหาปริมาณหิน แล้วจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ตามผลการรังวัดนั้น

ข้อ 12 กรณีผู้ขออนุญาตชำระค่าภาคหลวงแร่ตามผลการตรวจสอบการใช้พลังงานไฟฟ้า ให้ผู้ขออนุญาตยื่นอุทธรณ์ต่อฝ่ายทรัพยากรธรณีภายใน 30 วันนับแต่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือ แล้วให้ฝ่ายทรัพยากรธรณีส่งเรื่องอุทธรณ์นั้นให้กองรังวัดทำการรังวัดตรวจสอบหน้าเหมืองเพื่อคำนวณหาปริมาณหินที่แท้จริง และจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ตามผลการรังวัดนั้น หากผู้ขออนุญาตมีหนังสือขออนุญาตชำระค่าภาคหลวงแร่ตามที่ได้ตรวจสอบจากการใช้พลังงานไฟฟ้าภายหลัง ให้ฝ่ายทรัพยากรธรณีส่งเรื่องให้กรมทรัพยากรธรณีพิจารณาต่อไป คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมทรัพยากรธรณีให้เป็นที่สุด

ข้อ 13 กรณีผู้ขออนุญาตชำระค่าภาคหลวงแร่ โดยอ้างว่าต้องรอผลการรังวัดก่อน หรือโดยประการอื่นใด ให้ฝ่ายทรัพยากรธรณีออกไปทำการตรวจสอบยอดแร่คงเหลือภายในเหมืองตามรายการทำเหมืองประจำเดือน (ทธ.40) และทำบันทึกไว้เป็นหลักฐาน พร้อมส่งเรื่องให้กองรังวัด ทำการรังวัดตรวจสอบหน้าเหมืองเพื่อคำนวณหาปริมาณ และให้ตรวจสอบการขนแร่ออกจากเขตประทานบัตร หากมีการฝ่าฝืนโดยขนแร่ออกจากเขตประทานบัตร ให้ดำเนินการตามกฎหมายโดยตั้งข้อหาว่าครอบครองแร่และขนแร่โดยไม่ได้รับอนุญาต ตามมาตรา 105 และมาตรา 108 หรือแร่ขาดหายไปจากบัญชี ตามมาตรา 152 ตรีแห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 ในกรณีที่แร่ขาดหายไปจากบัญชีแสดงการขุดแร่ได้ของเหมือง

ข้อ 14 กรณีผู้ขออนุญาตชำระค่าภาคหลวงแร่ แต่ไม่ยินยอมบันทึกการขนแร่จากเขตประทานบัตร ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทรัพยากรธรณี ออกไปตรวจสอบปริมาณแร่ที่มีอยู่ในเหมือง หากมีแร่อยู่ในเหมืองในปริมาณเท่าใด ให้ตรวจสอบควบคุมให้ผู้ขนแร่ออกจากเขตประทานบัตรในปริมาณเท่านั้น แล้วดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ 9

ข้อ 15 กรณีโรงโม่หินอยู่ภายในเขตประทานบัตร และผู้ขอแจ้งว่ายังมีได้มีการจำหน่ายแร่ และขนแร่ออกจากเหมือง ให้ผู้ขอบันทึกจำนวนแร่ผลิตได้และแร่คงเหลือในรายงานการทำเหมืองประจำเดือน (ทธ.40) ให้ถูกต้อง ปริมาณแร่ที่ผลิตได้ให้ตรวจสอบจากพลังงานไฟฟ้าของโรงโม่หิน และให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทรัพยากรธรณีตรวจสอบยอดแร่คงเหลือทุกๆ 3 เดือน หากพบว่าปริมาณแร่คงเหลือในเหมืองมิได้เป็นไปตามบันทึกไว้ในรายงานการทำเหมืองประจำเดือน (ทธ.40) ให้เรียกผู้ขอมาทำการเปรียบเทียบปรับในข้อหาไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 28 หมวด 3 เรื่องการทำเหมือง ซึ่งออกตามมาตรา 17(3) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ตามมาตรา 133 ทวิ หรือแร่ขาดหายไปจากบัญชี ตามมาตรา 152 ตรีแห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 ในกรณีที่แร่ได้ขาดหายไปจากบัญชีแสดงการขุดแร่ได้ และให้มีการรังวัดตรวจสอบหน้าเหมืองกับตรวจสอบยอดแร่คงเหลือที่แท้จริง แล้วรายงานพร้อมส่งหลักฐานไปกรมทรัพยากรธรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ 16 กรณีที่โรงโม่หินมิได้มีการใช้ไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคตามข้อ 5 ของระเบียบนี้ ให้กองการเหมืองแร่หรือสำนักงานทรัพยากรธรณีเขต แล้วแต่กรณี ทำการตรวจสอบวิธีการทำเหมือง การใช้อุปกรณ์เครื่องจักร ชั่วโมงการทำงานของโรงโม่หิน แล้วประเมินผลการทำงานของโรงโม่หินว่ามีกำลังการผลิตเป็นเท่าใด แล้วเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ตามผลการประเมินนั้น หากกำลังการผลิตมีมากกว่า 10,000 เมตริกตัน/เดือน ก็ให้ทำการรังวัดตรวจสอบหน้าเหมืองทุกรอบ 3 เดือน และจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ตามผลการ รังวัดนั้น

ข้อ 17 กรณีเป็นการรังวัดตามคำอุทธรณ์ของผู้ขอ หรือการรังวัดเพื่อคำนวณหาปริมาณหิน ให้ฝ่ายทรัพยากรธรณีส่งเรื่องให้กองรังวัดทำการรังวัดตรวจสอบหน้าเหมือง โดยการรังวัดให้ดำเนินการดังนี้

(1) ให้สร้างหมุดถาวรที่มีค่าพิกัดฉากทางราบและทางดิ่งไว้บริเวณหน้าเหมืองอย่างน้อยจำนวน 3 หมุด ไว้ตามสถานที่ที่พิจารณาแล้วเห็นว่าเหมาะสม สำหรับใช้เป็นหมุดอ้างอิงในการรังวัดทำแผนที่ภูมิประเทศพื้นฐาน และเพื่อความสะดวกในการรังวัดตรวจสอบหน้าเหมืองเพื่อคำนวณหาปริมาณในครั้งต่อไป

(2) กรณีเป็นการรังวัดครั้งแรกเมื่อสร้างหมุดถาวรเสร็จแล้ว ให้รังวัดทำแผนที่ภูมิประเทศเต็มพื้นที่ประทานบัตร หรือให้ครอบคลุมพื้นที่บริเวณที่กำลังเปิดการทำเหมือง และพื้นที่ที่แสดงความจำนงว่าจะเปิดการทำเหมือง เพื่อสะดวกต่อการรังวัดหาปริมาณครั้งต่อไปเมื่อมีการขยายหน้าเหมือง

(3) ให้ทำการรังวัดตรวจสอบหน้าเหมืองดังกล่าวทุกๆ รอบ 3 เดือน เพื่อคำนวณหาปริมาณที่ได้จากการทำเหมือง โดยคำนวณเปรียบเทียบการรังวัดครั้งก่อน

(4) กรณีที่มีชั้นดินหรือโพรงในชั้นหิน ให้เก็บรายละเอียดและบันทึกข้อมูลไว้เป็นหลักฐาน เพื่อให้กองการเหมืองแร่ หรือสำนักงานทรัพยากรธรณีเขต แล้วแต่กรณี คำนวณหักปริมาณรอกออกจากปริมาณที่ได้จากการรังวัด

(5) การสร้างหมุดถาวร ให้ปฏิบัติตามวิธีการปฏิบัติงาน (Work Instruction) การรังวัดสร้างหมุดถาวร (กร.-P2-W3) การรังวัดทำแผนที่ภูมิประเทศ ให้ปฏิบัติตามวิธีการปฏิบัติงาน (Work Instruction) การรังวัดทำแผนที่ภูมิประเทศเพื่อคำนวณหาปริมาณ (กร.-P2-W2)

ก่อนไปทำการรังวัดให้กองรังวัดประสานกับฝ่ายทรัพยากรธรณีก่อน หากฝ่ายทรัพยากรธรณีมีอุปกรณ์เครื่องมือ บุคลากร และงบประมาณ พร้อมทั้งจะทำการรังวัด ก็ให้เจ้าหน้าที่รังวัดของฝ่ายทรัพยากรธรณีดังกล่าว เป็นผู้ไปทำการแทนกองรังวัด หรือร่วมปฏิบัติงานกับกองรังวัดก็ได้

ข้อ 18...

ข้อ 18 กรณีแร่จากประทานบัตรผลิตขึ้นเพื่อทำการบดหรือย่อยในโรงโม่หิน และโรงโม่หินนั้นหยุดดำเนินการ หรือไม่มีการโม่หินในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ให้ฝ่ายทรัพยากรธรณีแจ้งผู้ขอ เพื่อให้มีการหมายเหตุไว้ในรายงานการทำเหมืองประจำเดือน (ทช.40) เป็นหลักฐาน และให้ฝ่ายทรัพยากรธรณีส่งเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบข้อเท็จจริง หากโรงโม่หินหยุดดำเนินการจริง ก็ไม่ต้องจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ในช่วงระยะเวลานั้น และให้จัดทำรายงานการตรวจสอบแร่คงเหลือในบริเวณเหมืองและโรงโม่หินให้ชัดเจน

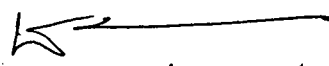
ข้อ 19 หากมีการนำหินไปใช้ในกิจการอื่นโดยไม่ผ่านโรงโม่หิน เช่น การนำหินไปถมชายฝั่ง ให้กองการเหมืองแร่ หรือสำนักงานทรัพยากรธรณีเขต แล้วแต่กรณี ตรวจสอบกำลังการผลิตแร่เพื่อประเมินกำลังการผลิตต่อเดือนของเหมืองแล้วแจ้งผลการประเมินนั้นให้ฝ่ายทรัพยากรธรณี เพื่อฝ่ายทรัพยากรธรณีจะได้รับชำระค่าภาคหลวงแร่เป็นแต่ครั้งไป และต้องจัดให้มีการควบคุมที่ชัดเจน โดยก่อนที่จะมีการรับชำระค่าภาคหลวงแร่ต้องให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทรัพยากรธรณีไปตรวจสอบก่อน หากมีแร่ตามปริมาณที่ขออนุญาตจะรับชำระค่าภาคหลวงแร่ ทั้งนี้ในใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวงแร่จะต้องมีการสลักหลังว่าเป็นการชำระค่าภาคหลวงแร่สำหรับหินที่ไม่ได้นำไปโม่หรือผ่านการโม่แล้ว รวมทั้งระบุด้วยว่าจะนำไปใช้ในกิจการใด สถานที่ใด ช่วงเวลาใด พร้อมลงลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ไว้เป็นหลักฐานด้วย

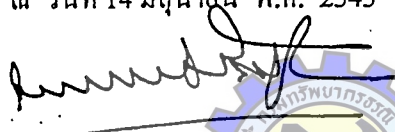
ข้อ 20 ให้ฝ่ายทรัพยากรธรณีส่งรายงานการทำเหมืองประจำเดือน (ทช.40) รายงานการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่หินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง (แบบ กม.4) และแบบพิมพ์อื่นที่กรมทรัพยากรธรณีจะกำหนดตามระเบียบนี้ ให้กองการเหมืองแร่และสำนักงานทรัพยากรธรณีเขต เพื่อตรวจสอบการชำระค่าภาคหลวงแร่ ปริมาณแร่ที่ผลิตได้และแร่คงเหลือในเหมือง ว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ หากมีปัญหาและอุปสรรคใด เห็นควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร ให้รายงานสรุปผลการตรวจสอบพร้อมความเห็นให้กรมทรัพยากรธรณีทราบ และสำเนารายงานดังกล่าว ให้ฝ่ายทรัพยากรธรณีนั้นๆ ทราบด้วย

ข้อ 21 ในกรณีมีปัญหาที่เกิดขึ้นจากการชำระค่าภาคหลวงแร่ และไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในระเบียบนี้ ให้ส่งเรื่องให้กรมทรัพยากรธรณีพิจารณาเป็นรายๆ ไป

ประกาศ ณ วันที่ 14 มิถุนายน พ.ศ. 2545

สำเนาถูกต้อง

(นายชาติ หงส์เทียมจันทร์)
วิศวกรเหมืองแร่ 8

(นายทนดล มั่นทะจาจิตร)
อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี

รายงานการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ ของฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด.....

ประจำเดือน

พร. ๕๐๒

ลำดับ ที่	เลขที่ ประทานบัตร	ชื่อผู้ถือประทานบัตร	อำเภอ จังหวัด	ชนิดแร่	ปริมาณหิน ที่ผลิตได้ (ตัน)	ปริมาณหินที่ ชำระ ค่าภาคหลวง (ตัน)	ค่าภาคหลวง ที่เก็บได้ (บาท)	โรงโม่ที่รับหินจากแต่ละเหมือง				หมายเหตุ	
								เลขทะเบียนโรงงาน และชื่อผู้รับอนุญาต	ขนาดปากโม่ ปากแรกและ จำนวน	แรงม้ารวม ของโรงโม่ (แรงม้า)	พลังงาน ไฟฟ้าที่ใช้		
๑													
๒													
๓													
๔													
๕													
๖													
๗													

--	--	--

รูปแบบ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักกำกับการผลิตและจัดเก็บรายได้ โทร. 0 2644 4835
ที่.....อก.0504/ 4852 วันที่ 21 กันยายน 2550

เรื่อง การกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการกำกับดูแลการทำเหมืองแร่โดโลไมต์

เรียน อุตสาหกรรมจังหวัดทุกจังหวัด (ตามบัญชีรายละเอียดที่แนบ)

เพื่อให้การตรวจสอบกำกับดูแลการชำระค่าภาคหลวงแร่ของเหมืองแร่โดโลไมต์ และเหมืองแร่โดโลไมต์ - หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง เป็นไปอย่างเหมาะสม ไม่มีการหลบเลี่ยงชำระค่าภาคหลวงแร่อย่างไม่ถูกต้อง ทำให้รัฐเกิดความเสียหาย

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จึงให้ท่านกำกับดูแลและจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่เหมืองแร่ดังกล่าว โดยการตรวจสอบปริมาณแร่ที่ชำระค่าภาคหลวงโดยวิธีการรังวัดและให้ปฏิบัติ ดังนี้

1. ดำเนินการรังวัดทำแผนที่ภูมิประเทศให้ครอบคลุมพื้นที่บริเวณที่ผู้ถือประทานบัตรทำการผลิตแร่ทุกรอบระยะเวลาหกเดือนแล้วนำมาคำนวณหาปริมาณของแร่ หิน ดิน หวาย ที่ทำเหมืองได้ในรอบระยะเวลา นั้น

2. ส่งเรื่องให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตหรือกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แล้วแต่กรณีประเมินปริมาณแร่ที่พึงได้จากการทำเหมืองจากปริมาณของแร่ หิน ดิน หวาย ที่คำนวณจากการรังวัดตรวจสอบตามค่าความหนาแน่นของแร่ที่แนบมาเพื่อเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ

3. นำปริมาณแร่ที่ได้จากการประเมินมาเปรียบเทียบกับปริมาณของแร่ที่ผู้ถือประทานบัตรได้ขอชำระค่าภาคหลวงแร่ไว้แล้วในรอบระยะเวลาเดียวกัน ให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่เพิ่มหรือคืนค่าภาคหลวงแร่ตามส่วนของปริมาณที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงแล้วแต่กรณี

4. กำชับผู้ถือประทานบัตรเก็บกองเศษหิน มูลดิน หวายที่เกิดจากการทำเหมืองให้เป็นระเบียบ และเมื่อผู้ถือประทานบัตรพบโพรง ถ้า ในบริเวณที่ทำเหมืองให้ผู้ถือประทานบัตรแจ้งเป็นหนังสือภายในระยะเวลาสิบวันทำการ

5. ดำเนินการรังวัดเพื่อคำนวณหาปริมาณของเศษหิน มูลดิน หวายที่เกิดจากการทำเหมืองและโพรง ถ้า ในพื้นที่บริเวณที่ผู้ถือประทานบัตรแจ้ง เพื่อนำมาหักลบออกจากปริมาณที่คำนวณได้โดยการรังวัดตรวจสอบก่อนส่งสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตหรือกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติ

(นายอนุสรณ์ เนื่องผลพบสุข)

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ผู้ตรวจ
ผู้พิมพ์
ผู้รับ
21 ก.ย. 50

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักเหมืองแร่และสัมปทาน โทร. ๐ ๒๒๐๒ ๓๘๙๕-๖
ที่ อก.๐๕๑๑/พท.๖๖ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่แคลไซต์

เรียน อุตสาหกรรมจังหวัดทุกจังหวัด

ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้ออกประกาศ เรื่อง กำหนดชนิดแร่และปริมาณแร่ที่ให้ผู้ซื้อผู้ขาย หรือผู้เก็บ ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติว่าด้วยการซื้อแร่ การขายแร่ และการเก็บแร่ ฉบับลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยแร่แคลไซต์ได้ถูกกำหนดในประกาศฉบับนี้ด้วย นั้น

เพื่อให้การจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่แคลไซต์เป็นไปอย่างเหมาะสม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงได้ออกแนวทางปฏิบัติในการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่แคลไซต์ ดังนี้

๑. การตรวจสอบการผลิตแร่แคลไซต์เพื่อชำระค่าภาคหลวงแร่จะดำเนินการโดยการรังวัดในการรังวัดครั้งแรก ให้สำนักวิศวกรรมและฟื้นฟูพื้นที่ทำการรังวัดสภาพภูมิประเทศ ให้เต็มพื้นที่ประทานบัตร หากเป็นพื้นที่ยากต่อการรังวัด ให้รังวัดครอบคลุมพื้นที่ประทานบัตรให้มากที่สุด รวมถึงรังวัดกองแร่ และกองเศษหินมูลดินทรายในพื้นที่ประทานบัตร กรณีที่เป็นชั้นดินและโพรงหรือถ้ำในชั้นแร่แคลไซต์ ให้เก็บรายละเอียดและบันทึกข้อมูลไว้เป็นหลักฐาน แล้วส่งผลการรังวัดให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

๒. ทุกๆ รอบ ๖ เดือน ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทำการรังวัดตรวจสอบหน้าเหมืองเพื่อคำนวณหาปริมาตรที่ได้จากการทำเหมือง โดยคำนวณเปรียบเทียบการรังวัดครั้งก่อน รวมถึงให้รังวัดกองแร่ และกองเศษหินมูลดินทรายในพื้นที่ประทานบัตร กรณีที่มีชั้นดินและโพรงหรือถ้ำในชั้นแร่แคลไซต์ ให้เก็บรายละเอียดและบันทึกข้อมูลไว้เป็นหลักฐาน แล้วส่งผลการรังวัดให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบพื้นที่

๓. ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบพื้นที่ประเมินปริมาณแร่ที่พึงได้จากการทำเหมือง โดยใช้ข้อมูลการรังวัดของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประกอบการพิจารณา แล้วส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

๔. การชำระค่าภาคหลวงแร่

(๑) ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่แคลไซต์ครั้งแรกล่วงหน้าตามปริมาณที่ผู้ถือประทานบัตรหรือผู้รับช่วงการทำเหมืองคาดว่าจะผลิตในแต่ละเดือน และผู้ถือประทานบัตรหรือผู้รับช่วงการทำเหมืองต้องชำระค่าภาคหลวงแร่แคลไซต์ให้ครบถ้วนก่อนขนออกจากเขตประทานบัตร

(๒) ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตรวจสอบความสอดคล้องของปริมาณแร่ที่พึงได้จากการทำเหมืองตามการประเมินจากสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบพื้นที่ ยอดแร่คงเหลือในรายงานการทำเหมืองประจำเดือน (พร.๒๒๔) ปริมาณแร่ที่เรียกเก็บค่าภาคหลวงไว้แล้ว หากปริมาณแร่ที่เรียกเก็บค่าภาคหลวงไว้้น้อยกว่าที่ขนออกนอกเขตประทานบัตร ให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่เพิ่มเติมให้ครบถ้วน กรณีผู้ถือประทานบัตรหรือผู้รับช่วงการทำเหมืองไม่ยอมชำระค่าภาคหลวงแร่เพิ่มเติมให้ครบถ้วน ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดดำเนินการตามมาตรการเร่งรัดการเรียกเก็บเงินรายได้ภาครัฐตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ตามหนังสือกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ที่ อก ๐๕๐๒/๓๐๓๕ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๑ อย่างเคร่งครัด

๕. ให้สำนักงาน...

๕. ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกำกับให้ผู้ถือประทานบัตรหรือผู้รับช่วงการทำเหมืองดำเนินการดังนี้

(๑) เก็บกองแร่และเศษหินมูลดินทรายที่เกิดจากการทำเหมืองให้เป็นระเบียบ และเป็นสัดส่วนแยกออกจากกันอย่างชัดเจน เพื่อให้ง่ายต่อการตรวจสอบ

(๒) จัดทำบัญชีแสดงการขุดแร่ได้ให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและเก็บไว้ในเขตเหมืองแร่ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ทุกเวลา

(๓) จัดทำรายงานการทำเหมืองประจำเดือน (พร.๒๒๔) ให้ถูกต้องตามความเป็นจริง และยื่นต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ภายในวันที่ ๕ ของเดือนถัดไป

(๔) ดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับแร่ที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๑๐๓ ทวิ พ.ศ. ๒๕๓๑ โดยเคร่งครัด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายชาติ หงส์เทียมจันทร์)

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่